

PROJEKT BUDOWLANY

REMONT BUDYNKU KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO p.w. NMP NIEPOKALANIE POCZĘTEJ W SIERAKOWIE OBEJMUJĄCY WYMIANĘ POKRYCIA DACHOWEGO, RENOWACJĘ DREWNIANEJ KONSTRUKCJI DACHOWEJ ORAZ ZABIEGI INTERWENCYJNE W OBRĘBIE TYNKÓW ELEWACYJNYCH

(obiekt wpisany do rejestru zabytków pod nr 2498/A)

KATEGORIA OBIEKTU: X

adres budowy:

**Sieraków, ul. Poznańska 8
działka nr ewid. 1601/2
obręb 0003 Sieraków
pow. międzychodzki**

inwestor:

**Parafia Rzymskokatolicka
p.w. NMP Niepokalanie Poczętej
ul. Poznańska 8
64-410 Sieraków Wlkp.**

PROJEKTANT	PIECZĄTKA / PODPIS
mgr inż. Piotr Kuleta upr. bud. nr WKP/0182/PWOK/05 RZECZOZNAWCA BUDOWLANY	
<u>Cześć elektryczna:</u> inż. Witold Szulc upr. bud. nr 383/83/Pw	

Poznań, czerwiec 2019r.

SPIS ZAWARTOŚCI

1. Przedmiot i podstawa opracowania	3
2. Cel i zakres opracowania	3
3. Informacje formalne	4
4. Dane historyczne i ogólne o obiekcie	5
5. Ekspertyza techniczna	14
5.1. Opis aktualnego stanu technicznego obiektu w świetle przeprowadzonych ogłędzin i badań makroskopowych	14
5.2. Wnioski z ekspertyzy technicznej	37
6. Zakres i sposób wykonania prac remontowych	39
7. Wytyczne dotyczące wykonania instalacji odgromowej	42
8. Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia	43
9. Oświadczenie i uprawnienia budowlane projektantów	46
10. Rysunki	54
10.1. Kopia nieaktualizowanej mapy zasadniczej z lokalizacją kościoła	55
10.2. Rys. nr 1 – schemat więźby dachowej	56
10.3. Rys. nr 2 – schematyczny rzut dachu	57
10.4. Rys. nr 3 – przekrój podłużny	58
10.5. Rys. nr 4 – elewacja północno-wschodnia	59
10.6. Rys. nr 5 – elewacja południowo-wschodnia	60
10.7. Rys. nr 6 – elewacja południowo-zachodnia	61
10.8. Rys. nr 7 – elewacja północno-zachodnia	62
10.9. Rys. nr 8 – przykłady wzmocnień konstrukcji	63
10.10. Rys. nr 9 – instalacja odgromowa	64

1. PRZEDMIOT I PODSTAWA OPRACOWANIA

Przedmiotem niniejszego opracowania jest projekt remontu budynku kościoła parafialnego p.w. NMP Niepokalanie Poczętej w Sierakowie, zlokalizowanego w Sierakowie (powiat międzychodzki), przy ul. Poznańskiej 8, na działce o nr ewid. 1601/2, w obrębie ewidencyjnym 0003 Sieraków.

Remont obejmuje wymianę pokrycia dachowego, renowację drewnianej konstrukcji dachowej oraz zabiegi interwencyjne w obrębie tynków elewacyjnych.

Podstawę opracowania stanowią:

- Zlecenie Zamawiającego;
- Karta ewidencyjna zabytku opracowana w 1990r. przez Justynę Łęcką;
- Inwentaryzacja architektoniczna kościoła wykonana w lutym 2017r. – zespół autorski: mgr inż. arch. Małgorzata Majewska, mgr inż. Jakub Berwid;
- Opinia techniczna stanu konstrukcji budynku kościoła wykonana w 2017r. – autor opracowania mgr inż. Jakub Berwid;
- Opinia geotechniczna dla rozpoznania warunków gruntowo-wodnych na terenie kościoła wykonana w styczniu 2017r. przez zespół: mgr Michał Tarnas, mgr Jakub Bukowski, mgr Mirosława Materzok;
- Dokumentacja techniczna remontu dachu kościoła wykonana w styczniu 2012r. – zespół autorski: mgr inż. arch. Zbigniew Antczak, mgr inż. Monika Winnicka;
- Mapa zasadnicza ze stanem aktualnym na dzień 06.08.2012r.;
- Badania tynków kościoła pobernardyńskiego wykonane przez Konserwatora Dzieł Sztuki – mgr Urszulę Dąbrowską (data opracowania 2018 / 2019)
- Wizje lokalne na obiekcie przeprowadzone w dniach: 17-go maja 2018r. (wizja wstępna), 13-go lutego i 16-go maja 2019r. połączone z wykonaniem badań makroskopowych, niezbędnych odkrywek i pomiarów inwentaryzacyjnych oraz sporządzeniem dokumentacji fotograficznej ilustrującej aktualny stan techniczny obiektu w zakresie objętym przedmiotem opracowania;
- Uzgodnienia i ustalenia z Zamawiającym;
- Stosowna literatura techniczna;
- Obowiązujące normy i przepisy techniczno-budowlane.

2. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

Celem opracowania jest określenie aktualnego stanu technicznego drewnianej konstrukcji dachu oraz pokrycia dachowego budynku kościoła wraz z określeniem zakresu prac remontowych związanych z wymianą pokrycia dachowego oraz koniecznych zabiegów renowacyjnych w obrębie drewnianej konstrukcji dachu, jak również określenie niezbędnych

zabiegów interwencyjnych w obrębie tynków elewacyjnych z uwagi na ich zły, zagrażający bezpieczeństwu stan techniczny.

Zakres opracowania obejmuje:

- dane ogólne o przedmiotowym obiekcie;
- wyniki badań makroskopowych na obiekcie wraz z dokumentacją fotograficzną ilustrującą jego stan zachowania w zakresie niezbędnym do wykonania prac remontowych;
- podanie wniosków wynikających z przeprowadzonych badań i analiz;
- podanie zakresu i sposobu wykonania prac remontowych w zakresie objętym opracowaniem.

3. INFORMACJE FORMALNE

- Przedmiotowy budynek stanowi własność Parafii Rzymskokatolickiej pw. NMP Niepokalanie Poczętej w Sierakowie i zlokalizowany jest w miejscowości Sieraków, w powiecie międzychodzkim, przy ul. Poznańskiej 8, na działce o nr ewid. 1601/2.
- Budynek kościoła parafialnego jest obiektem wpisanym do rejestru zabytków pod nr 2498/A decyzją z dnia 11.09.1953r.
- Projektowane prace remontowe nie zmieniają powierzchni zabudowy i kubatury obiektu oraz jego przeznaczenia a także istniejących warunków ochrony przeciwpożarowej i zagospodarowania terenu.
- Zakres prac remontowych nie wymaga opracowania planu zagospodarowania działki lub terenu na aktualnej mapie (vide: art. 34, ust. 3a ustawy Prawo budowlane).
- Na terenie, na którym zlokalizowany jest przedmiotowy obiekt nie występują wpływy spowodowane eksploatacją górniczą.
- Oddziaływanie inwestycji (prac budowlanych w ramach remontu) obejmuje działkę nr ewid. 1601/2, na której obiekt jest zrealizowany.

Podstawa prawna:

- art. 34, ust. 3, pkt.5 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (j.t. Dz.U. z 22.06.2018r. poz. 1202),
- §13a) Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (j.t. Dz.U. z 09.10.2018r. poz. 1935).
- Projektowane prace remontowe na terenie działki nie ograniczają:
 - dostępu do drogi publicznej dla innych działek,

- korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej i ciepłej oraz środków łączności dla obiektów zlokalizowanych na innych działkach,
- dostępu światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi (osób trzecich).
- Realizowane prace budowlane nie będą miały negatywnego wpływu na środowisko, w tym na wody powierzchniowe i podziemne, jak również nie spowodują przekroczeń dopuszczalnych norm w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego oraz hałasu i drgań.
- Realizacja inwestycji nie zmienia stosunków wodnych na sąsiednich działkach należących do osób trzecich.
- Wszelkie materiały użyte do remontu muszą posiadać deklaracje, atesty i certyfikaty zgodne z obowiązującymi normami i przepisami, które dopuszczają dany materiał do stosowania na terenie kraju.
- Podane w projekcie rozwiązania materiałowe należy traktować jako przykładowe. Dopuszcza się zastosowanie materiałów innych producentów o równorzędnych parametrach technicznych.
- Zastosowanie rozwiązań i materiałów zamiennych wymaga zgody Inspektora Nadzoru Inwestorskiego lub Projektanta.
- Wykonanie robót powierzyć fachowcom o odpowiednim przygotowaniu zawodowym.
- Roboty realizować zgodnie z projektem, pozwoleniem konserwatorskim i warunkami określonymi w pozwoleniu na budowę oraz pod stałym nadzorem osób posiadających odpowiednie uprawnienia budowlane.

4. DANE HISTORYCZNE I OGÓLNE O OBIEKCIE

Przedmiotowy obiekt jest własnością Parafii Rzymskokatolickiej p.w. NMP Niepokalanie Poczętej w Sierakowie. Zlokalizowany jest w Sierakowie (pow. międzychodzki), przy ul. Poznańskiej 8, na działce o nr ewid. 1601/2 i jest obiektem wpisanym do rejestru zabytków pod nr 2498/A decyzją z dnia 11.09.1953r.

Kościół ufundowany został przez wojewodę poznańskiego Piotra Opalińskiego. Budowę rozpoczęto się w 1619r. Autorem projektu był włoski architekt Krzysztof Bonadura Starszy. Pod jego kierownictwem prowadzone też były prace budowlane w latach 1625 – 1639. Po śmierci Piotra Opalińskiego budowę kontynuowała jego żona Zofia o później synowie Krzysztof i Łukasz. Wygląd kościoła przez lata ulegał zmianie. Początkowo główna bryła stanowiła budowlę bezwieżową wraz z zabudowaniami klasztorными. Dzisiejsze wieże kościoła, które zmieniły znacznie pierwotną formę budynku zostały ufundowane w roku 1740 przez Katarzynę

z Opalińskich, żonę króla Polski, Stanisława Leszczyńskiego. Całość założenia uległa jednak w większości zniszczeniu podczas ogromnego pożaru, który wybuchł w mieście w 1817r. W pożarze tym całkowitemu zniszczeniu uległ klasztor. W 1819r. król pruski wydał dekret o kasacie konwentu Bernardynów w Sierakowie i przeznaczeniu kościoła klasztornego na kościół parafialny. W miejsce ówczesnych zabudowań klasztornych, które zostały zniszczone pożarem a następnie rozebrane, wybudowano – wykorzystując częściowo istniejące, ocalałe fundamenty – budynek stanowiący dzisiejsza plebanię. Zniszczone wieże odbudowano w 1865r. W latach dwudziestych XX wieku wybudowano nowy chór organowy. Wprowadzono również drobne zmiany wewnątrz kościoła m.in. przeniesienie ambony z lewego filaru na jej obecne miejsce, bliższe względem ołtarza. Podczas II wojny światowej budynek pełnił rolę magazynu saperskiego. Kilkakrotnie przeprowadzone remonty doprowadziły do połączenia ze sobą elementów renesansu, manieryzmu i baroku. Sam budynek oprócz swej funkcji sakralnej stanowi również mauzoleum magnackie rodu Opalińskich. W jego wnętrzu znajdują się nagrobki, herby oraz ołtarze fundowane przez bogatych opiekunów: Łodzia Opalińskich, Nałęcz Czarnkowskich, Leliwa Pileckich i Dąbrowa Kostków.

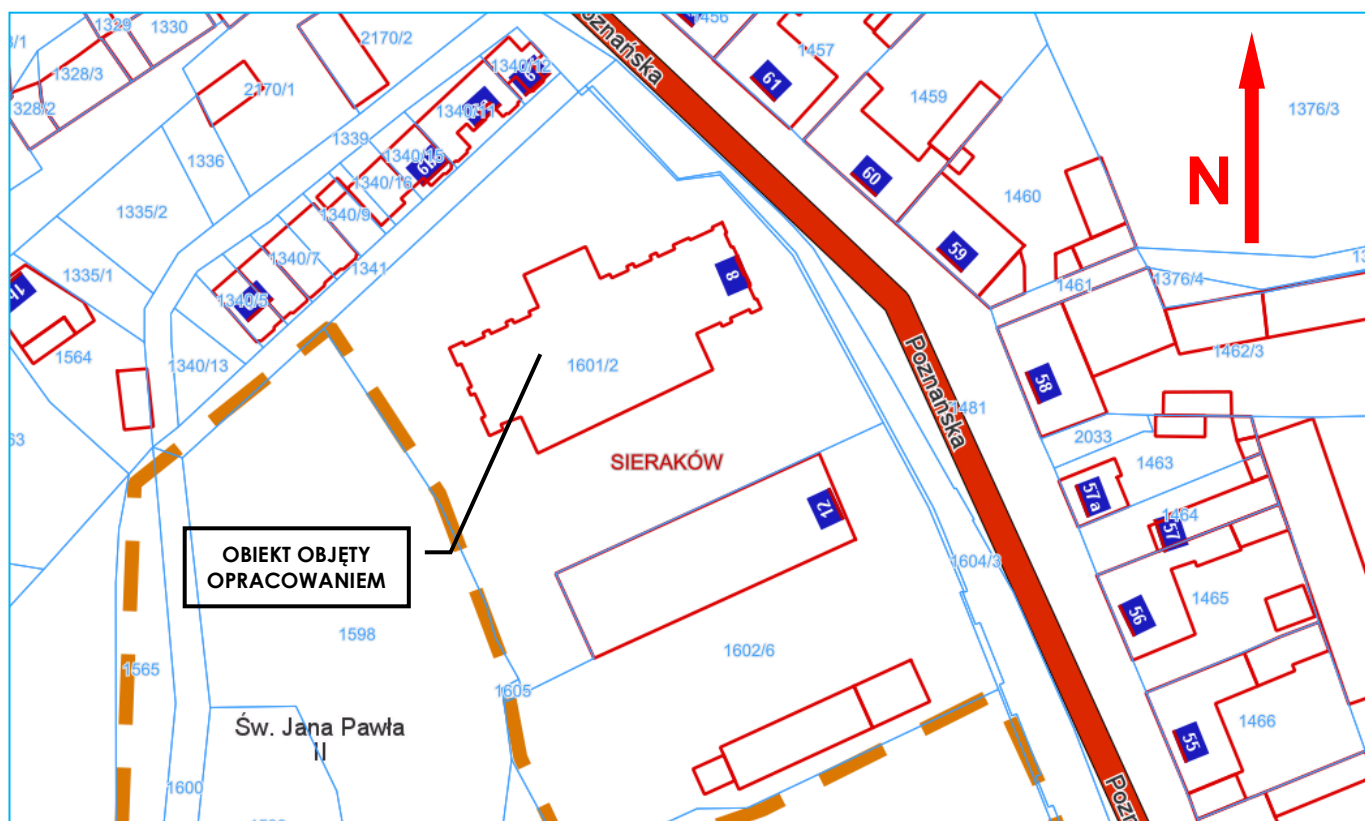
Budynek kościoła parafialnego p.w. NMP Niepokalanie Poczętej w Sierakowie jest przykładem późnorenesansowego, jednonawowego kościoła pobernardyńskiego, zbudowanego na planie krzyża łacińskiego z prezbiterium skierowanym na południowy zachód. Do wnętrza kościoła prowadzi wejście główne zlokalizowane od strony północno-wschodniej. Wejście to zostało poprzedzone kruchtą, usytuowaną pomiędzy dwoma wieżami. W jednej z wież, od strony wschodniej znajdują się schody prowadzące na chór. Bryła z zewnątrz utrzymana jest w stylu renesansowym, przekryta dachem dwuspadowym zarówno w miejscu transeptu jak i nawy głównej. Miejsce przecięcia transeptu z nawą główną zostało przekryte kopułą z latarnią. W narożach podstawy kopuły zostały umieszczone herby fundatorów kościoła. Pozostała część transeptu jest przekryta sklepieniem kolebkowym. Nawa główna została również przekryta sklepieniem kolebkowym z lunetami, czyli dodatkowymi poprzecznymi sklepieniami kolebkowymi przenikającymi się z kolebką sklepienia głównego w celu usytuowania okien w ścianie powyżej wezgłowia sklepienia. Całość jest ozdobiona w geometrycznych kształtach, sztukaterią w formie wałków. Do głównej bryły kościoła od strony południowo-wschodniej przylega kaplica pojednania oraz zakrystia. Wnętrze kościoła posiada wyposażenie głównie późnorenesansowe i wczesnobarokowe z lat 1629 – 1642. Ołtarz główny bardzo bogato zdobiony pochodzi z 1642 roku, ma on charakter wczesnobarokowy. Jego głównym elementem jest obraz "Zdjęcie z krzyża" flamandzkiego malarza Artusa Wolfforta z 1639 roku. Wzdłuż ścian prezbiterium, po obu stronach ołtarza znajdują się renesansowe stalle z 1641 roku. Dębowe ławy są autorstwa bernardyna, brata Hilariona z Poznania. Zostały one

ozdobione między innymi licznymi motywami roślinnymi jak i zwierzęcymi ukazującymi również sceny z polowań. Po lewej stronie względem ołtarza w owe stalle zostały wkomponowane drzwi do zakrystii, natomiast po stronie prawej przy ołtarzu brat Hilarion jako podpis swojego dzieła umieścić na stellach swoją podobiznę. Wewnątrz świątyni znajdują się liczne boczne ołtarze, które pochodzą z lat 1629 – 1731 i mają charakter od późnorenesansowych po wczesnobarokowe. Budynek jak wspomniano oprócz swej funkcji sakralnej stanowi również mauzoleum magnackie rodu Opalińskich, stąd też w jego wnętrzu znajdują się nagrobki. Nagrobek Piotra Opalińskiego z 1642r. wykonany z czarnego marmuru, znajduje się w transepcie po lewej stronie względem ołtarza oraz nagrobek Jana Karola Opalińskiego i Zofii Opalińskiej znajdujący się po lewej stronie nawy w pobliżu wejścia do kościoła.

Obiekt charakteryzuje się następującymi parametrami technicznymi:

- Powierzchnia zabudowy budynku kościoła: 850,56 m²
- Powierzchnia użytkowa: 635,00 m²
- Kubatura budynku: 17782,20 m³

Na rys. nr 1 przedstawiono lokalizację obiektu w terenie.

Rys. nr 1 – Lokalizacja obiektu w terenie (źródło: miedzychodzki.e-mapa.net).

Budynek zrealizowany został w technologii tradycyjnej, jako murowany z drewnianą konstrukcją więźby dachowej. Dach stromy, wielospadowy pokryty dachówką ceramiczną karpioówką, układaną podwójnie („w koronkę”). Hełmy wież pokryte blachą tytan-cynk. Budynek posadowiony został najprawdopodobniej na fundamentach, które stanowią ceglane cokoły ułożone na kamiennej podwalinie. Ściany z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie wapiennej, obustronnie otynkowane. Krypta sklepią kolebkowo. W kruchcie międzywieżowej sklepienie żaglaste; w kaplicy i zakrystii sklepienia kolebkowe i kolebkowe z lunetami. W nawie, prezbiterium i ramionach transeptu sklepienia kolebkowe z lunetami. Na skrzyżowaniu nawy i transeptu, na ośmiobocznym tamburze, ośmioboczna kolumna z latarnią. W wieżach, pomiędzy poszczególnymi kondygnacjami stropy drewniane, belkowe. Więźba dachowa ponad korpusem drewniana, o dość skomplikowanym układzie; ponad zakrystią i kaplicą drewniana, krokwiowa. Schody na chór drewniane, policzkowe; na wieżach drewniane, drabiniaste.

Elewacje otynkowane przy użyciu tynku wapienno-piaskowego. Elewacje nawy, prezbiterium i transeptu rozczłonowane masywnymi przyściennymi filarami, głębokimi wnękami okiennymi oraz gzymsem kordonowym i wieńczącym górne partie elewacji – ponad gzymsem kordonowym – ozdobione fryzem wąskich, prostokątnych płycin, lekko cofniętych względem lica elewacji. Fasada północno – wschodnia (dwuwieżowa), z wieżami lekko zryzalitowanymi, rozczłonowanymi gzymсами międzykondygnacyjnymi i wieńczącymi, opiętymi w narożach pilastrami toskańskimi (obejmującymi trzy dolne kondygnacje) i jońskimi (górną, piątą kondygnację). Elewacje frontowa i boczne wież ożywione oknami ujętymi w uszakowe obramowania, zaakcentowanymi trójkątnymi i łukowymi frontonikami. Górne partie wież ośmioboczne z półkolistymi arkadami – blendami. Na osi fasady frontowej (północno-wschodniej) portal zamknięty łukiem koszowym. Elewacje zakrystii i kaplicy otynkowane, pozbawione detali architektonicznych.

Na poniższych fotografiach przedstawiono elewacje budynku kościoła oraz wnętrza ze stanem zachowania na dzień 13 lutego 2019r.

Fot. 1 – Elewacja frontowa (północno-wschodnia) budynku kościoła.

Fot. 2 – Elewacja boczna (południowo-wschodnia) – fragment od strony wschodniej.

Fot. 3 – Elewacja boczna (południowo-wschodnia) – fragment od strony zachodniej (c.d. elewacji bocznej widocznej na fot. 2).

Fot. 4 – Fragment elewacji tylnej (południowo-zachodniej) oraz bocznej (północno-zachodniej) – widok od strony naroża północno-zachodniego budynku.

Fot. 5 – Elewacja boczna (północno-zachodnia) – fragment od strony wschodniej (c.d. elewacji bocznej widocznej na fot. 4).

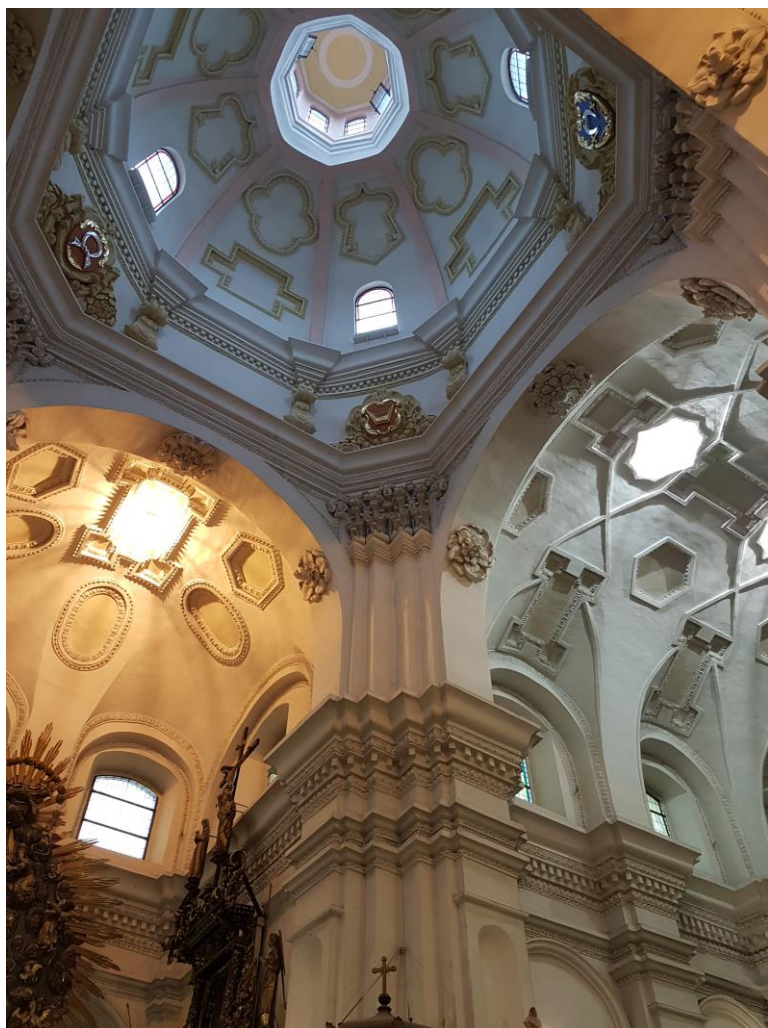
Fot. 6 – Wieże kościoła z hełmami pokrytymi blachą tytan-cynk (widok od strony południowo-zachodniej).

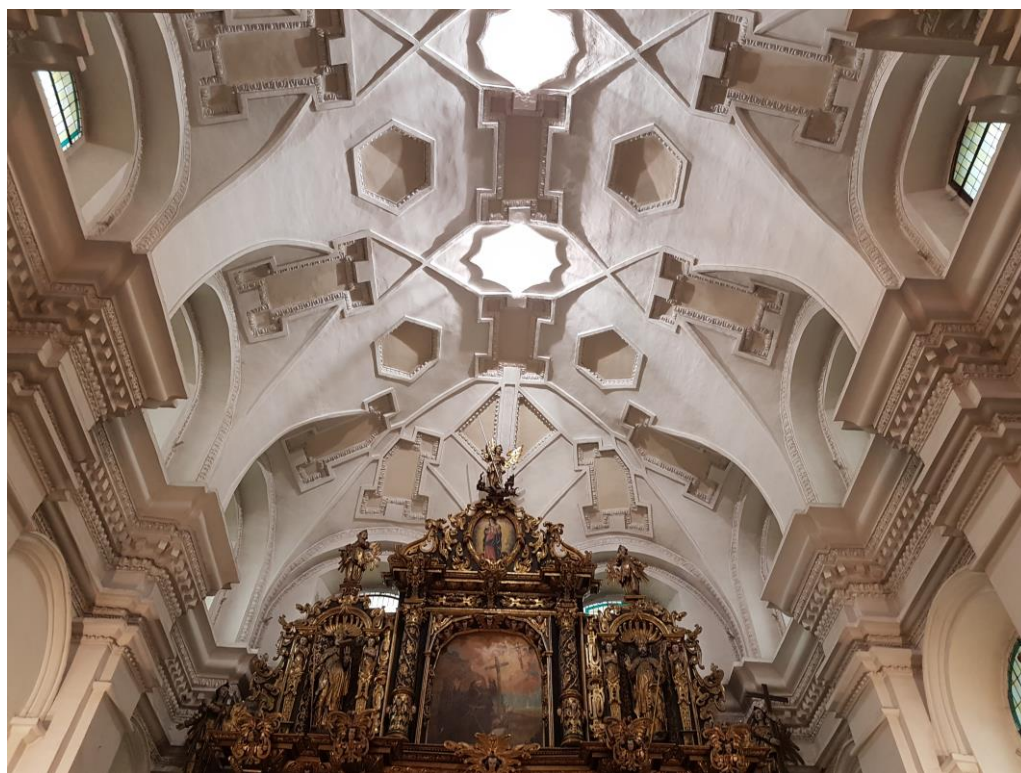
Fot. 7 – Wnętrze kościoła – nawa główna – widok w kierunku prezbiterium.

Fot. 8 – Nawa główna – widok w kierunku chóru.

Fot. 9 – Wnętrze kościoła – widok ogólny ścian i sklepień. Widoczne liczne profilowania i zdobienia w postaci pilastrów, gzymsów i stiuków.

Fot. 10 – Wnętrze kościoła – sklepienie nad prezbiterium, widok ogólny.

5. EKSPERTYZA TECHNICZNA

5.1. OPIS AKTUALNEGO STANU TECHNICZNEGO OBIEKTU W ŚWIELE PRZEPROWADZONYCH OGLĘDZIN I BADAŃ MAKROSKOPOWYCH

Oględziny obiektu przeprowadzone zostały przez autora branży ogólnobudowlanej niniejszego opracowania 17-go maja 2018r. (wizja wstępna), 13-go lutego i 16-go maja 2019r. i połączone były z wykonaniem badań makroskopowych budynku oraz sporządzeniem dokumentacji fotograficznej ilustrującej jego aktualny stan techniczny (stan zachowania) głównie w odniesieniu do przedmiotu opracowania.

W wykonanej w styczniu 2017r. opinii geotechnicznej stwierdzono, że w podłożu gruntowym w sąsiedztwie budynku występują grunty sypkie średniozagęszczone, z którymi związany jest poziom wód gruntowych oraz grunty spoiste w stanie twardoplastycznym. Zwierciadło wody gruntowej stabilizuje się na głębokości 1,5 ÷ 1,7m p.p.t. Jest to głębokość, która może wpływać na fundamenty i przyczyniać się do zawilgacania ścian zewnętrznych budynku.

Oględziny ścian budynku o zewnątrz wykazały, że mury ceramiczne budynku kościoła znajdują się w zadowalającym stanie technicznym. Na ścianach nośnych nie zarejestrowano zarysowań i spękań natury konstrukcyjnej. Brak odkształceń postaciowych murów świadczy o poprawnej pracy fundamentów i korzystnych warunkach gruntowych w poziomie posadowienia obiektu. Pomimo, że autorzy opinii geotechnicznej nie wykonali odkrywki fundamentowej należy uznać, że budynek posadowiony jest na gruntach nośnych – najprawdopodobniej twardoplastycznych gruntach spoistych w postaci glin piaszczystych i piasków gliniastych.

W bardzo złym stanie technicznym znajdują się tynki elewacyjne ścian kościoła. Tynki są spękane, odspojone, zawilgocone oraz porażone biologicznie. Liczne ubytki tynków i nieuszczelności powodują infiltrację wód opadowych do wnętrza ścian ceramicznych, co w konsekwencji może spowodować powstanie wykwitów wilgoci we wnętrzu budynku kościoła. Ponadto tynki mogą odspajać się samoistnie i spadać z dużej wysokości co stwarza realne zagrożenie dla bezpieczeństwa zdrowia i życia osób przebywających w bezpośrednim sąsiedztwie budynku.

W części cokółowej silne zawilgocenia tynków spowodowane są również brakiem izolacji przeciwwilgociowej zarówno poziomej jak i pionowej. Brak izolacji umożliwia kapilarne podciąganie wody w głąb materiału ceramicznego murów.

Dla oceny stanu zachowania tynków wykonane zostały na przełomie 2018 i 2019r. badania przez mgr Urszulę Dąbrowską (Konserwatora Dziej Sztuki). Z opracowania wynika, że:

„(...) W trakcie prac zrewidowano stan zachowania elewacji określając go jako bardzo zły. Przyczyny takiego stanu zachowania są wielorakie – nie tylko związane z warunkami atmosferycznymi ale również z błędnie przeprowadzonymi wieloma remontami w trakcie których popełniono mnóstwo błędów technologicznych a co za tym idzie również zastosowano nieodpowiednie materiały. Remonty te nie uwzględniały aspektu historycznego zabytku na skutek czego utracono również ogromny procent masy zabytkowej oraz całkowicie zatracono pierwotną fakturę i kolorystykę.

(...)

Ponad 80% tynków jest spękana, odspojona (spęcherzona z dużą ilością deformacji), bardzo łatwo osypująca się. Najstarsza warstwa zachowanych wapienno-piaskowych tynków która stanowi podłoże do kolejnych reperacji jest w bardzo złym stanie. Tynki bardzo łatwo osypują się (brak spoiwa bądź z powodu zbyt małej jego ilości? utraty na skutek procesów starzenia ? bądź po prostu błędów technologicznych wynikających ze złych proporcji lub kiepskiej jakości materiału? wadliwej karbonizacji).

(...)

Rozbiórki i przebudowy oraz kolejne remonty przeprowadzone przez wieki wykonano bez poprawnego zabezpieczenia warstw pierwotnych a wtórne, dużo mocniejsze materiały nałożono na często zanieczyszczone osłabione powierzchnie. W konsekwencji przyczyniło się to do dalszej destrukcji i degradacji pierwotnych warstw. Najwięcej szkód i największe zagrożenie stwarzają obecnie nałożone w ostatnich latach grubowarstwowe tynki cementowe. Odpajając się od osłabionych wapienno-piaskowych warstw stanowią dodatkowo zagrożenie dla przechodniów. Najlepiej jest to widoczne na korpusie wieżowym (duże powierzchnie tynków są zdeformowane z dużą ilością ubytku) tynki bardzo łatwo odpajają się i osypują bez użycia jakichkolwiek narzędzi. Postępująca destrukcja struktury murów widoczna jest na wielu poziomach w postaci licznych spękań i zarysowań. Może to skutkować nieszczelnością muru i migracji wilgoci do wewnątrz kościoła (co widoczne jest obecnie na ścianie za ołtarzem głównym (lewy narożnik)).

Spora część tynków jest zaatakowana mikrobiologicznie, z widocznymi porostami nie tylko u podnóża ale również na dużej wysokości (przy połaci dachu budynku). Widoczne liczne zawilgocenia stwarzające świetne warunki dla porostów posiadają swoje źródło w licznych uszkodzeniach powierzchni tynków.

(...)

Reasumując obiekt wymaga natychmiastowego generalnego remontu i konserwacji, wyeliminowania całej masy opadających samoistnie tafli tynków stwarzających zagrożenie (utrata zdrowia lub kalectwo)(...)”.

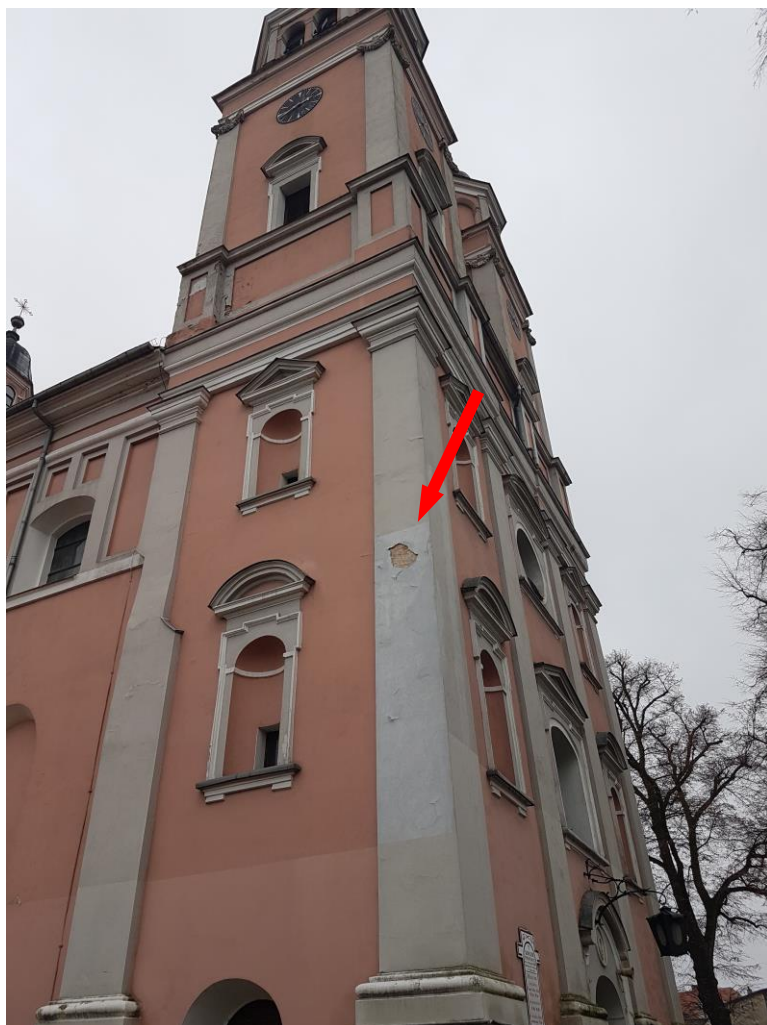
Stan pokrycia dachowego wykonanego z dachówki ceramicznej – karpiówki należy określić jako niezadowolający. Dachówka jest zużyta technicznie i lokalnie nie zapewnia

szczelności połączeń dachowych. Lokalnie stwierdzono obłuzowanie dachówek co może stanowić (przy ich spadaniu z wysokości) realne zagrożenie dla bezpieczeństwa zdrowia i życia osób przebywających w bezpośrednim sąsiedztwie budynku.

W niezadowalającym stanie technicznym znajduje się również pokrycie hełmów wieżowych wykonane z blachy tytan-cynk, która lokalnie uległa uszkodzeniu. Stan ten powoduje infiltrację wód opadowych do wnętrza wież, powodując zawilgocenia elementów drewnianych ich deskowania i konstrukcji.

Stan techniczny obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych jest niezadowalający. Elementy te są lokalnie zużyte technicznie i obłuzowane, co powoduje powstawanie nieszczelności, które prowadzą do niszczenia tynków i zawilgacania gzymsów.

Przykład zarejestrowanego aktualnego stanu technicznego (stanu zachowania) obiektu od zewnątrz zaprezentowano na poniższych fotografiach.

Fot. 11 – Ubytki tynku pilasta w narożu południowo-wschodnim.

Fot. 12 – Zniszczenia tynku na pilastrze w narożu południowo-zachodnim powstałe najprawdopodobniej na skutek infiltracji wody z nieszczelnej rury spustowej. Widoczne wyгородzenie terenu przy budynku taśmą z uwagi na zagrożenie spadającymi fragmentami tynku.

Fot. 13 – Zniszczenia tynku elewacyjnego wieży – naroże południowo zachodnie, rejon styku wieży z okapem dachu.

Fot. 14 – Zawilgocenie i ubytki tynku gzymsu na skutek nieszczelności rynny.

Fot. 15 – Kolejny przykład odspojenia tynku elewacyjnego.

Fot. 16 – Wieża w narożu północno-wschodnim budynku – widok ogólny.
Widoczne silne zniszczenia tynków elewacyjnych.

Fot. 17 – Szczegół zniszczeń tynku wieży w narożu północno-wschodnim widocznej na fot. 16. Ubytki, spękania i silne zawilgocenia tynku.

Fot. 18 – Korozja biologiczna na gzymsie i cokole budynku (wejście boczne w narożu północno wschodnim budynku).

Fot. 19 – Przykład zawilgocenia cokołu.

Fot. 20 – Spękania tynku cokołowego. W głębi widoczny brak opaski i kanału przy ścianie zewnętrznej budynku.

Fot. 21 – Szczegół spękań przekrycia kanału biegnącego wzdłuż ściany budynku oraz spękań tynku cokołowego – porównaj z fot. 19.

Fot. 22 – Stan zachowania pokrycia na hełmie wieży, wykonanego z blachy tytan-cynk.

Fot. 23 – Stan zachowania pokrycia dachówkowego oraz pokrycia na hełmie latarni w środkowej części obiektu.

Ogłędziny wnętrza kościoła wykazały jego dobry stan techniczny – nie zarejestrowano spękań na ścianach i sufitach, a jedynie lokalnie zarysowania na sklepieniach i gzymsach, które na chwilę obecną nie stanowią zagrożenia dla bezpiecznej pracy konstrukcji budynku. Zarysowania te należy obserwować m.in. w trakcie corocznych przeglądów technicznych. Można również monitorować wielkość rozwarcia rys poprzez założenie kontrolnych plomb gipsowych lub taśm pomiarowych przez okres co najmniej jednego roku. Podczas monitorowania zarysowań należy dokonywać kontroli stanu zasypki wszystkich pach sklepień ceramicznych.

Szczególnym oględzinom i ocenie technicznej poddano elementy konstrukcji istotne dla przedmiotu niniejszego opracowania, czyli drewnianą więźbę dachową.

Materiał konstrukcyjny elementów więźby dachowej przyporządkowano obecnie do klasy drewna C20.

Połączenie poszczególnych elementów więźby wykonano na zamki ciesielskie (czopy, wręby, gniazda, nakładki) stosując kotkowanie gwoździami drewnianymi oraz połączenia śrubowe.

Ogłędziny konstrukcji drewnianej wskazują na jej obecnie niezadawalający stan techniczny, wymagający przeprowadzenia zabiegów renowacyjnych, naprawczych i zabezpieczających.

W obrębie więźby dachowej zarejestrowano ogniska degradacji drewna w postaci korozji biologicznej – więźba nosi ślady porażenia przez owady, szkodniki drewna. Ponadto zarejestrowano ogniska degradacji drewna w postaci korozji technicznej – drewno jest lokalnie zmurszałe i wymaga przeprowadzenia zabiegów renowacyjnych poprzez ociosanie, impregnację i wzmocnienie skorodowanych elementów. Nie stwierdzono nadmiernych ugięć oraz obłuzowań na złączach ciesielskich więźby. Widoczne są również ślady starych zawilgoceń, szczególnie w rejonie przyokapowym.

Przekroje elementów są stosunkowo duże, dlatego też m.in. pomimo iż poddane były działaniu szkodników nie utraciły swoich cech wytrzymałościowych w stopniu, który zagrażałby stateczności i nośności całej więźby. Część elementów jednak wymaga wymiany na nowe o takich samych przekrojach a inne lokalnym wzmocnieniem.

Nie można wykluczyć, że w rejonach, do których nie ma obecnie dojścia, stan drewna jest gorszy (szczególnie dotyczy to więźb dachowych parterowych dobudówek oraz belek i krokwi w miejscu ich oparcia na murze). Pełnej oceny stanu tych elementów będzie można dokonać po demontażu pokrycia dachówkowego.

Na poddaszu nie wykonano traktów komunikacyjnych – obecnie stanowią je luźno ułożone deski, które nie spełniają podstawowych warunków dla ich bezpiecznego użytkowania.

Na poniższych fotografiach zamieszczono przykładowy stan techniczny drewnianej konstrukcji dachowej.

Fot. 24 – Widok ogólny więźby dachowej oraz ściany ceramicznej w obrębie poddasza. Z uwagi na porażenie szkodnikami drewna stan określa się jako niezadawalający.

Fot. 25 – Przykład wizualnie zadowolającego stanu technicznego więźby dachowej.

Fot. 26 – Kolejny przykład wizualnie zadowolającego stanu technicznego więźby dachowej.

Fot. 27 – Widok ogólny więźby dachowej w rejonie okapu.

Fot. 28, 29 – Korozja techniczna (zmuśnienie) słupa – konieczne ociosanie lub wymiana elementu.

Fot. 30 – Kolejny przykład stanu więźby dachowej – strzałką zaznaczono brak miecza, który należy uzupełnić w ramach remontu.

Fot. 31 – Stan konstrukcji drewnianej w części przyokapowej.

Fot. 32 – Przykład połączeń elementów więźby dachowej.

Fot. 33 – Kolejny przykład połączeń elementów więźby dachowej w węzłach (widoczne kotkowanie gwoździami drewnianymi).

Fot. 34 – Lokalne powierzchniowe zmurzenie belki drewnianej – konieczne ociosanie oraz ewentualne wzmocnienie elementu (wzmocnienie uzależnione wielkością powstałego ubytku po ociosaniu).

Fot. 35 – Przykład zniszczenia krokwi i podwaliny drewnianej – konieczna wymiana. Element w znacznej części zmurzały.

Fot. 36 – Przykład zniszczeń „kulawek” – widoczne zmurszenia elementu. Konieczne wzmocnienie elementów lub ich wymiana na nowe o takim samym przekroju i sposobie połączenia z pozostałymi elementami więźby dachowej (krokwią, przypustnicą i belką).

Fot. 37 – Kolejny przykład zmurszenia elementów więźby dachowej (krokwi, kulawki i belki).
Sytuacja analogiczna do zaprezentowanej na fot. 35.

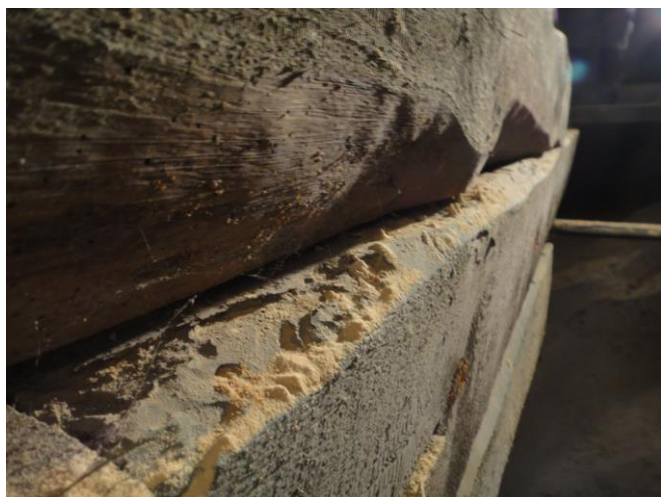
Fot. 38 – Przykład połączenia w węźle belki więzારowej, płatwie i stupa. Widoczne „wyhaczenie” stupa z gniazda na skutek ugięcia podwaliny i belki więzારowej. Należy sprawdzić jakość połączeń.

Fot. 39, 40 – Przykłady zniszczeń „kulawek” i krokwi dachowych w części przyokapowej. Konieczna naprawa poprzez wzmocnienia lub wymianę elementów.

Fot. 41 – Kolejny przykład zmurszenia belki w części przyokapowej.

Fot. 42, 43 – Przykładowe ogniska żerowania drewnojadów (owadów szkodników drewna).

Fot. 44 – „Trakt komunikacyjny” na poddaszu, który stanowią luźno ułożone deski, nie spełniający podstawowych warunków dla jego bezpiecznego użytkowania.

Oględziny w obrębie wieży wykazały dobry stan techniczny ceramicznych murów wież. Na deskowaniu hełmów, od wnętrza widoczne są liczne zacieki świadczące o nieszczelności ich pokrycia z blachy tytan-cynk, która w wyniku długotrwałego działania warunków atmosferycznych uległa uszkodzeniu (utleniła się).

W złym stanie technicznym, z powodu działania szkodników drewna znajdują się schody drabiniaste i podesty w obrębie wież. Schody wraz z podestami należy wykonać jako odwzorowanie istniejących zarówno poprzez zastosowanie takich samych przekrojów jak i zachowując łączenia ciesielskie (wpusty i czopy).

Na poniższych fotografiach przedstawiono stan zachowania elementów w obrębie wnętrza wieży.

Fot. 45 – Widok ogólny wnętrza wieży. Ściany ceramiczne oraz konstrukcja drewniana w ogólnie zadowalającym stanie technicznym.

Fot. 46 – Przykład dobrego stanu technicznego murów i konstrukcji drewnianej w obrębie wieży.

Fot. 47 – Widoczne ślady zacieków na konstrukcji drewnianej w obrębie wieży. Schody drabiniaste z uwagi na działalność szkodników drewna kwalifikują się do wymiany. W górnej części schodów widoczne doraźne naprawy poprzez wykonanie podpór dla stopni.

Fot. 48 – Widok ogólny konstrukcji hełmu.

Fot. 49 – Konstrukcja hełmu – widoczne ślady zawilgoceń na deskowaniu przekrycia.

Fot. 50 – Ślady zawilgoceń i zbutwień drewna stanowiącego deskowanie hełmu, świadczące o nieszczelnościach w przekryciu wykonanym z blachy tytan-cynk.

Zamykając część dokumentacyjną dotyczącą badań makroskopowych na obiekcie, zwraca się uwagę, że zamieszczony materiał fotograficzny nie jest inwentaryzacją wszystkich występujących uszkodzeń i defektów a stanowi przykładową ilustrację dla zobrazowania aktualnego ogólnego stanu technicznego (stanu zachowania) budynku dla podjęcia decyzji co do przeprowadzenia koniecznych remontów i zabiegów naprawczych.

5.2. WNIOSKI Z EKSPERTYZY TECHNICZNEJ

Przeprowadzone badania makroskopowe, analizy i oceny upoważniają do sformułowania poniższych uwag i wniosków końcowych:

- A. Murowane ściany budynku kościoła znajdują się w dobrym stanie technicznym. Nie zarejestrowano zarysowań i spękań konstrukcyjnych.
- B. Brak odkształceń postaciowych świadczy o poprawnej pracy fundamentów i korzystnych warunkach gruntowych w poziomie posadowienia obiektu.
- C. Stabilizująca się na głębokości 1,5 ÷ 1,7m p.p.t. woda gruntowa może przyczyniać się do zawilgacania ścian zewnętrznych budynku, tym bardziej, że budynek nie posiada izolacji poziomej i pionowej. Brak izolacji umożliwia kapilarne podciąganie wody w głąb materiału ceramicznego murów.
- D. Należy wykonać izolacje w obrębie murów fundamentowych dla ich zabezpieczenia przed wodami gruntowymi. Wykonanie remontu winno poprzedzać rozpoznanie sposobu posadowienia obiektu (odkrywkę fundamentów) i opracowanie odrębnego projektu. Izolacje należy wykonać przed docelowym remontem elewacji budynku.
- E. W bardzo złym stanie technicznym znajdują się tynki elewacyjne ścian kościoła. Liczne uszkodzenia i ubytki tynków poprzez powstałe nieszczelności powodują infiltrację wód opadowych do wnętrza ścian ceramicznych, co w konsekwencji może spowodować powstanie wykwitów wilgoci we wnętrzu budynku kościoła.
- F. Stan techniczny zdestruowanych tynków może powodować samoistne ich odspajanie co w wyniku upadku z dużej wysokości stwarza realne zagrożenie dla bezpieczeństwa zdrowia i życia osób przebywających w bezpośrednim sąsiedztwie budynku.
- G. Do naprawy interwencyjnej w obrębie tynków elewacyjnych, z uwagi na występujące zagrożenie należy przystąpić niezwłocznie.
- H. Stan pokrycia dachowego wykonanego z dachówki ceramicznej – karpiówki należy określić jako niezadowalający. Dachówka jest zużyta technicznie i lokalnie nie zapewnia szczelności połaci dachowych. Lokalnie stwierdzono obłuzowanie dachówek co może stanowić (przy ich spadaniu z wysokości) realne zagrożenie dla

bezpieczeństwa zdrowia i życia osób przebywających w bezpośrednim sąsiedztwie budynku.

- I. W niezadawalającym stanie technicznym znajduje się pokrycie hełmów wieżowych wykonane z blachy tytan-cynk, która lokalnie uległa uszkodzeniu. Stan ten powoduje infiltrację wód opadowych do wnętrza wież, powodując zawilgocenia elementów drewnianych ich deskowania i konstrukcji.
- J. Stan techniczny obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych jest niezadawalający. Elementy te są lokalnie zużyte technicznie i obłuzowane, co powoduje powstawanie nieszczelności, które prowadzą do niszczenia tynków i zawilgacania gzymsów.
- K. Lokalne zarysowania na sklepieniach i gzymsach we wnętrzu kościoła na chwilę obecną nie stanowią zagrożenia dla bezpiecznej pracy jego konstrukcji. Zarysowania te należy obserwować m.in. w trakcie corocznych przeglądów technicznych. Można również monitorować wielkość rozwarcia rys poprzez założenie kontrolnych plomb gipsowych lub taśm pomiarowych przez okres co najmniej jednego roku.
- L. Należy w trakcie remontu dokonać kontroli stanu zasypki wszystkich pach sklepień ceramicznych. W razie potrzeby zasypkę uzupełnić.
- M. Konstrukcja drewniana dachu znajduje się w ogólnie niezadawalającym stanie technicznym. W obrębie więźby dachowej zarejestrowano ogniska degradacji drewna w postaci korozji biologicznej – więźba nosi ślady porażenia przez owady, szkodniki drewna. Ponadto zarejestrowano ogniska degradacji drewna w postaci korozji technicznej – drewno jest lokalnie zmurszałe i wymaga przeprowadzenia zabiegów renowacyjnych poprzez ociosanie, impregnację i wzmocnienie skorodowanych elementów. Nie stwierdzono nadmiernych ugięć oraz obłuzowań na złączach ciesielskich więźby. Widoczne są również ślady starych zawilgoczeń, szczególnie w rejonie przyokapowym. Przekroje elementów są stosunkowo duże, dlatego też m.in. pomimo iż poddane były działaniu szkodników nie utraciły swoich cech wytrzymałościowych w stopniu, który zagrażałby stateczności i nośności całej więźby. Część elementów jednak wymaga wymiany na nowe o takich samych przekrojach a inne lokalnym wzmocnieniom.
- N. Z uwagi na brak dostępu do fragmentów konstrukcji drewnianej dachu nie można wykluczyć, że w tych rejonach stan drewna może być gorszy od zaobserwowanego. Na etapie realizacji prac remontowych, po demontażu pokrycia dachówkowego należy dokonać pełnej oceny konstrukcji drewnianej.
- O. Na poddaszu wykonać bezpieczne trakty komunikacyjne z desek.
- P. W złym stanie technicznym, z powodu działania szkodników drewna znajdują się schody drabiniaste i podesty w obrębie wież. Schody wraz z podestami należy

wykonać jako odwzorowanie istniejących zarówno poprzez zastosowanie takich samych przekrojów jak i zachowując łączenia ciesielskie (wpusty i czopy).

Q. Prace budowlane wykonać wg rozwiązania projektowego podanego w kolejnym punkcie niniejszego opracowania (punkt 6).

6. ZAKRES I SPOSÓB WYKONANIA PRAC REMONTOWYCH

Projektowane prace remontowe na obiekcie, prowadzone zgodnie z zasadami wiedzy i sztuki budowlanej oraz przepisami bhp i p.poż. nie stwarzają zagrożenia dla bezpiecznej pracy jego konstrukcji.

1) Biorąc pod uwagę uzyskane wyniki badań, przeprowadzone oceny i analizy należy wykonać n/wym. prace naprawcze i remontowe:

- Wykonać zabezpieczenia nad drogami komunikacyjnymi (wejściami do budynku) oraz ustawić rusztowania.
- W obrębie poddasza zdemontować luźne deski stanowiące prowizoryczną komunikację oraz wykonać nowe podesty robocze zapewniające bezpieczeństwo ich użytkowania.
- Zdemontować pokrycie dachówkowe wraz z łączeniem połaci dachowych.
- Po zdemontowaniu pokrycia należy dokonać przeglądu konstrukcji drewnianej oraz wykonać stosowne zabiegi renowacyjne (usunięcie powierzchniowego zmurszenia drewna przez oczyszczenie/ociosanie mechaniczne), miejscowe wzmocnienia lub wymianę belek na elementy o takich samych przekrojach, stosując połączenia ciesielskie oraz wykonać impregnację owadobójczą przy użyciu np. preparatu HYLOTOX Q zwalczającego owady, szkodniki drewna i impregnację ogniochronną np. przy użyciu preparatu FOBOS M-4.
- Należy dokonać kontroli stanu zasyпки wszystkich pach sklepień ceramicznych, którą w razie potrzeby należy uzupełnić.
- Nie przewiduje się montażu membran dachowych – na czas remontu należy wykonać przekrycia lokalne dla zabezpieczenia budynku przed opadami atmosferycznymi.
- Wykonać nowe obróbki blacharskie dachu z blachy miedzianej o gr. min. 0,6mm, haki rynnowe mocowane do krokwi oraz łączenie połaci dachowych przy użyciu łąt o przekroju 6/4cm w rozstawie pod przyjęty rodzaj dachówki.
- Wykonać nowe pokrycie połaci dachowych dachówką ceramiczną karpówką segmentową – żłobkowaną – długą firmy KORAMIC w kolorze naturalnej czerwieni. Dachówkę układać podwójnie w tzw. „koronkę”. Gąsiorzy oraz dachówki wentylacyjne połaciowe systemowe firmy KORAMIC.

- Na połaci dachowej zamontować nowe świetliki dachowe w miejscu obecnie istniejących. Zaleca się zastosowanie systemowych wyłazów WDL Lucarno R27 firmy ROTO o wymiarze 45/55cm jako najbardziej zbliżonych wymiarowo do obecnie istniejących naświetli lub odrestaurować istniejące świetliki. Decyzję podjąć na etapie remontu po zdemontowaniu istniejących świetlików.
- Zdemontować pokrycie hełmów wież wraz z krzyżami i kulami, które należy poddać renowacji.
- Wykonać zabiegi renowacyjne konstrukcji drewnianej hełmów w sposób analogiczny do zasadniczej konstrukcji dachowej (opisany powyżej), nabić nowe deskowanie, wykonać izolację z papy termozgrzewalnej modyfikowanej SBS w dwóch warstwach np. 1x JARBIT SOLID PYE PV200 S40 (papa asfaltowa, zgrzewalna, modyfikowana SBS, podkładowa, na włókninie poliestrowej) + 1x JARPLAST DEKO PYE PV 250 S52 (papa asfaltowa, zgrzewalna, modyfikowana SBS, wierzchniego krycia – oddziaływanie na ogień zewnętrzny B_{ROOF}). i wykonać nowe pokrycie z blachy miedzianej o gr. min. 0,6mm w sposób analogiczny do istniejącego.
- Na dachu zamontować odrestaurowane krzyże wraz z kulami.
- Zamontować nowe rynny i rury spustowe z blachy miedzianej. Odcinki rur spustowych do 2,5m nad ziemią wykonać jako tworzywowe imitujące blachę miedzianą dla uniknięcia ewentualnej kradzieży.
- Należy wykonać, w obrębie wież nowe schody drabiniaste wraz z podestami jako odwzorowanie istniejących zarówno poprzez zastosowanie takich samych przekrojów jak i zachowując łączenia ciesielskie (wpusty i czopy).
- W obrębie tynków elewacyjnych, z uwagi na realne zagrożenie dla bezpieczeństwa zdrowia i życia osób przebywających w bezpośrednim sąsiedztwie budynku należy wykonać naprawy interwencyjne, polegające na usunięciu (skuciu) zdestruowanych tynków zarówno z wież jak i ścian budynku kościoła. Skucie tynków nie może powodować zniszczeń elementów architektonicznych takich jak: pilastry, ryzality, gzymsy, itp.
- Po odbiciu luźnych tynków cementowo-wapiennych należy wykonać zabezpieczenia muru i pozostałych tynków przed dalszą degradacją poprzez:
 - oczyszczenie ściernie odstoniętych fragmentów muru ceramicznego;
 - oczyszczenie murów z glonów np. przy użyciu preparatu RENOGAL lub REMMERS BFA;
 - uzupełnienie usuniętych tynków ściennych przy użyciu np. tynku renowacyjnego MINERALIT RESTAURO lub THERMOPAL-SR44 (mineralne tynki renowacyjne z certyfikatem WTA);

- o scalić kolorystycznie nowe fragmenty elewacji z pozostałymi przy użyciu farb laserunkowych.
 - Podane prace interwencyjne w obrębie tynków stanowią doraźną naprawę elewacji dla usunięcia występującego realnego zagrożenia bezpieczeństwa zdrowia i życia a także ochrony zabytku przed wnikaniem wód opadowych do wnętrza ścian ceramicznych, co w konsekwencji może spowodować powstanie wykwitów wilgoci we wnętrzu budynku kościoła.
 - Projekt prac remontowych elewacyjnych z doбором kolorystyki elewacji budynku stanowić będzie odrębne opracowanie. Przed docelowym wykonaniem elewacji należy wykonać izolacje w obrębie murów fundamentowych dla ich zabezpieczenia przed wodami gruntowymi.
 - Należy w trakcie remontu dokonać kontroli stanu zasyпки wszystkich pach sklepień ceramicznych. W razie potrzeby zasypkę uzupełnić.
- 2) Po wykonaniu nowego pokrycia dachowego na dachu obiektu należy wykonać montaż instalacji odgromowej zgodnie z wytycznymi zawartymi w punkcie 7 niniejszego opracowania.**
- 3) Z uwagi na zabytkowy charakter budynku na połaci dachowej nie przewiduje się wykonywania elementów komunikacji w postaci stopni i ław kominiarskich. Na etapie realizacji remontu podjąć decyzję co do montażu płotków przeciwniegowych.**
- 4) Z uwagi na wpis obiektu do rejestru zabytków na wykonanie w/wym. prac budowlanych należy uzyskać pozwolenie w Biurze Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu.**
- 5) Wszelkie prace budowlano-montażowe należy wykonywać zgodnie ze sztuką budowlaną, zachowaniem przepisów bhp i p.poż. oraz pod nadzorem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia budowlane.**
- 6) Wszystkie materiały użyte do realizacji prac remontowych muszą posiadać atesty i certyfikaty zgodnie z obowiązującymi normami i przepisami techniczno-budowlanymi.**

7. WYTYCZNE DOTYCZĄCE WYKONANIA INSTALACJI ODGROMOWEJ

Głównym celem instalacji odgromowej jest ochrona budynków przed pożarem i ludzi przed porażeniem.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa wszystkie nowo wykonane projekty instalacji odgromowej dla obiektów budowlanych powinny uwzględniać i spełniać wymagania normy PN-EN 62305 oraz PN-EN 50164.

W zakresie remontu dachu wszystkie istniejące zwody na dachu i pręty odprowadzające wykonane drutem D Fe/Zn 6mm połączone z uziomem otokowym za pomocą złącz ZK 4-otworowych należy zdemontować.

Zaprojektowano nowe zwody wykonane z drutu D Fe/Zn 8mm mocowane na wspornikach systemowych na dachu. W miejscach oznaczonych na rysunku należy wygiąć drut na wysokość 0,5m tworząc rodzaj antenki. Złącza kontrolne montować w skrzynkach kontrolnych. Połączenie na dachu zwodów poziomych z przewodami odprowadzającymi wykonać za pomocą złącz odgałęźnych. Minięcie przewodów odprowadzających z rynną wykonać wyginając drut w kształcie łuku.

Po wykonaniu remontu instalacji odgromowej należy sprawdzić wszystkie połączenia galwaniczne urządzeń piorunochronnych i wykonać pomiary rezystancji poszczególnych uziomów. Pomiary wykonujemy metodą mostkową lub techniczną (pomiaru dokonuje się omomierzem lub mostkiem o napięciu nieprzekraczającym 12V).

Jeśli wyniki pomiarów rezystancji uziomów będą większe niż 10 Ω (ohm) uziom należy rozbudować instalując dodatkowo pręty ocynkowane o średnicy 18 mm i długości 6,0m.

Wyniki pomiarów należy zestawić w protokole pomiarów rezystancji urządzeń piorunochronnych.

Całość robót wykonać zgodnie z normami PN-86 E-0500301, PN-IEC 61024-1 oraz PN-EN 62305.

PROJEKTANT	PIECZĄTKA / PODPIS
mgr inż. Piotr Kuleta upr. bud. nr WKP/0182/PWOK/05 RZECZOZNAWCA BUDOWLANY	
<u>Branża elektryczna:</u> inż. Witold Szulc upr. bud. nr 383/83/Pw	

8. INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

Nazwa inwestycji: Remont budynku kościoła obejmujący wymianę pokrycia dachowego, renowację drewnianej konstrukcji dachowej oraz zabiegi interwencyjne w obrębie tynków elewacyjnych

Adres inwestycji: Sieraków, ul. Poznańska 8, gmina Sieraków, powiat międzychodzki
obręb: 0003 Sieraków, działka nr ewid. 1601/2

Inwestor: Parafia Rzymskokatolicka pw. NMP Niepokalanie Poczętej
ul. Poznańska 8
64-410 Sieraków Wlkp.

Imię i nazwisko oraz adres osoby sporządzającej informację:

mgr inż. Piotr Kuleta
62-050 Krosinko, ul. Wiejska 6

Data sporządzenia informacji:

10 czerwiec 2019r.

Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego:

Przedmiotem inwestycji jest wykonanie prac remontowych w budynku zabytkowego kościoła parafialnego w Sierakowie, obejmujących wymianę pokrycia dachowego, renowację drewnianej konstrukcji dachowej oraz zabiegi interwencyjne w obrębie tynków elewacyjnych.

Wykaz istniejących na działce obiektów budowlanych:

Działka jest zabudowana budynkiem kościoła.

Elementy zagospodarowania terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi:

Nie stwierdzono.

Zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia ludzi występujących podczas budowy:

Prowadzenie prac na wysokości – występuje niebezpieczeństwo upadku z rusztowań lub z dachu.

Sposób prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych oraz środki techniczne zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych:

- Kierownik zobowiązany jest do opracowania planu „bioz” zgodnie z art. 21a Prawa budowlanego.
- Roboty budowlane winny być prowadzone pod nadzorem wykwalifikowanej kadry technicznej, w tym osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia.
- Przed przystąpieniem do robót budowlano-montażowych należy przeprowadzić wstępne szkolenie dla pracowników w zakresie objętym planem „bioz” zgodnie z Rozporządzeniem MI z dnia 06.02.2003r.
- Przed dopuszczeniem pracowników do robót zakład zobowiązany jest zaopatrzyć ich w odzież roboczą i ochronną, zgodnie z obowiązującymi przepisami (kaski, rękawice ochronne), z uwzględnieniem niebezpieczeństw wystąpienia: urazów mechanicznych, upadku z wysokości lub innych szkodliwych czynników i zagrożeń związanych z wykonywaną pracą. Należy stosować przewidziane przy robotach urządzenia zabezpieczające i ochronne. Urządzenia powinny być sprawne i posiadać aktualne atesty.
- W czasie trwania robót przeprowadzać dla osób zatrudnionych na budowie instruktaż stanowiskowy, w czasie którego należy omówić sposób prowadzenia robót, występujące i mogące wystąpić zagrożenia oraz sposoby zabezpieczeń.
- Należy zapewnić stały dostęp pracowników do telefonu alarmowego, wykazu numerów telefonów i adresów najbliższego punktu opieki lekarskiej, straży pożarnej, policji, a także apteczki oraz środków i urządzeń przeciwpożarowych.

- Na budowie powinny znajdować się podręczne środki gaśnicze.
- Należy wykonać i oznakować drogi umożliwiające ewakuację i komunikację. Dróg tych nie wolno zastawiać i wykorzystywać na cele składowania – muszą być w każdej chwili dostępne.

Inne uwagi:

- Wszystkie roboty wykonywać zgodnie z zasadami wiedzy i sztuki budowlanej i pod nadzorem osoby uprawnionej.
- Przy realizacji obiektu obowiązują warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych, oraz warunki BHP obowiązujące w budownictwie.
- Wszystkie materiały użyte do realizacji obiektu muszą posiadać atesty i certyfikaty zgodne z obowiązującymi normami i prawem budowlanym.
- Wszystkie zmiany i odstępstwa od projektu winny być konsultowane z autorami projektu

PROJEKTANT	PIECZĄTKA / PODPIS
mgr inż. Piotr Kuleta upr. bud. nr WKP/0182/PWOK/05 RZECZOZNAWCA BUDOWLANY	

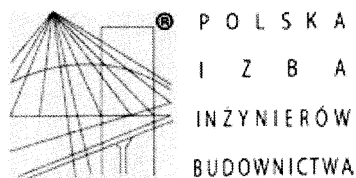
Poznań, 10 czerwiec 2019r.

9. OŚWIADCZENIE I UPRAWNIENIA BUDOWLANE PROJEKTANTÓW

Zgodnie z art. 20, ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane – jako autorzy opracowania p.n. „Projekt budowlany remontu budynku kościoła parafialnego p.w. NMP Niepokalanie Poczętej w Sierakowie”, zlokalizowanego w m. Sieraków (powiat międzychodzki), przy ul. Poznańskiej 8, na działce o nr ewid. 1601/2, oświadczamy, że zostało ono wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

PROJEKTANT	PIECZĄTKA / PODPIS
mgr inż. Piotr Kuleta upr. bud. nr WKP/0182/PWOK/05 RZECZOZNAWCA BUDOWLANY	
<u>Branża elektryczna:</u> inż. Witold Szulc upr. bud. nr 383/83/Pw	

Poznań, 10 czerwiec 2019r.

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

WKP-R6X-C3D-ABW *

Pan Piotr Kuleta o numerze ewidencyjnym WKP/BO/0182/06
adres zamieszkania Krosinko ul. Wiejska 6, 62-050 Mosina
jest członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2020-04-30.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2019-05-06 roku przez:

Jerzy Stroński, Przewodniczący Rady Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

**GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DSW/ORZ/601/2786/14
EDW

Warszawa, 2014-05-26

DECYZJA

Na podstawie art. 15 ust. 4 i art. 88a ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409, z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.),

PIOTR KULETA
magister inżynier budownictwa

ustanowiony na mocy decyzji

wydanej przez Krajową Komisję Kwalifikacyjną Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

w dniu 10.04.2014 r. znak: KK-0056-0019/14

Nr RZE/X/0016/14

Rzeczoznawcą Budowlanym

w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

obejmującej projektowanie

bez ograniczeń

został wpisany

DO CENTRALNEGO REJESTRU RZECZOZNAWCÓW BUDOWLANYCH
pod pozycją 27/14/R/C

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony, zgodnie z art. 107 § 4 Kpa, nie wymaga uzasadnienia.

Strona może wystąpić na podstawie art. 127 § 3 Kpa z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

Ostateczna decyzja o wpisie do centralnego rejestru, o którym mowa w art. 88a ust 1 pkt 3 lit. b Prawa budowlanego, stanowi podstawę do podjęcia czynności rzeczoznawcy budowlanego. Ponadto z uwagi, iż niniejsza decyzja uwzględnia w całości żądanie strony, na podstawie art. 130 § 4 Kpa, podlega wykonaniu przed upływem terminu do wystąpienia strony z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

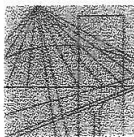

z upoważnienia
GLÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU SKARG I WNIOSKÓW

Anna Janaszewska
Anna Janaszewska

Otrzymują:

1. Pan Piotr Kuleta
Krosinko, ul. Wiejska 6
62-050 Mosina
2. Krajowa Komisja
Kwalifikacyjna PIIB
3. a/a

WIELKOPOLSKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

WOHB-OKK-KW-0054-0055- 277/2005

Poznań, dnia 20 grudnia 2005 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U. z 2001 r. Nr 5 poz. 42, z późn. zm.) i art. 12 ust. 1 pkt 1-5, art.12 ust. 3 i 4, art.13 ust.1 pkt.1i 2, oraz ust.3 i 4, art. 14 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 207 poz. 2016 z późn. zm.) oraz § 12 i § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 96 poz. 817)

decyzją Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej WOHB
otrzymuje

Pan

Piotr Kuleta

magister inżynier

kierunek: Budownictwo

urodzony dnia 28 września 1972 r. w Poznaniu

UPRAWNIENIA BUDOWLANE nr ewidencyjny WKP/0182/PWOK/05

do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

Szczegółowy zakres uprawnień jest określony na odwrocie niniejszej decyzji

UZASADNIENIE

Skład Orzekający Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Poznaniu na podstawie wniosku o nadanie uprawnień budowlanych z dnia 30 sierpnia 2005 r., protokołów z postępowania kwalifikacyjnego oraz z przeprowadzonego egzaminu, uchwałą Nr 5/SO/05 z dnia 16 grudnia 2005 r. stwierdził, że Pan Piotr Kuleta posiada wymagane prawem wykształcenie i praktykę zawodową konieczną do uzyskania uprawnień budowlanych w w/w specjalności i uzyskał pozytywny wynik egzaminu na uprawnienia budowlane.

Pouczenie

- 1.Podstawą do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie stanowi wpis do centralnego rejestru Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz na wpis na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego.
- 2.Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Poznaniu w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Skład orzekający
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Przewodniczący – mgr inż. Jan Lemański:

Członek Komisji – mgr inż. Marian Karcz:

Członek Komisji – dr inż. Daniel Pawlicki:

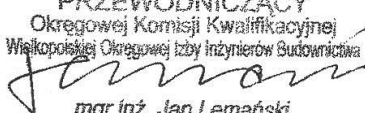
Na podstawie art.12 ust.1 pkt 1,2,3,4 i 5 oraz art. 13 ust.3 i 4 ustawy Prawo budowlane Pan Piotr Kuleta jest upoważniony w specjalności konstrukcyjno-budowlanej do:

- projektowania, sprawdzania projektów budowlanych w specjalności objętej niniejszymi uprawnieniami i sprawowania nadzoru autorskiego,
- kierowania budową lub innymi robotami budowlanymi
- kierowania wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzoru i kontroli technicznej wytwarzania tych elementów
- wykonywania nadzoru inwestorskiego
- sprawowania kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych z zastrzeżeniem art. 62 ust.5 ustawy bez ograniczeń.

Zgodnie z § 17 ust.1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie niniejsze uprawnienia upoważniają do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektu architektoniczno-budowlanego w odniesieniu do konstrukcji obiektu oraz kierowania robotami budowlanymi w odniesieniu do architektury obiektu.

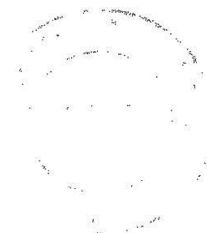
Na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, uprawnienia do projektowania bez ograniczeń stanowią podstawę do sporządzania projektów zagospodarowania działki i terenu w w/w specjalności.

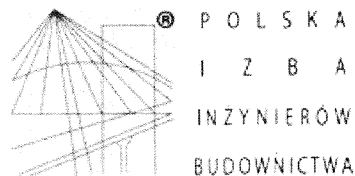
Niniejsze uprawnienia nie obejmują obiektów i robót budowlanych wyszczególnionych w § 18, § 19, § 20, § 21 i § 22 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005 r.

PRZEWODNICZĄCY
Okregowej Komisji Kwalifikacyjnej
Wielkopolskiej Okregowej Izby Inzynierów Budownictwa

mgr inż. Jan Lemański

Otrzymują:

1. Pan Piotr Kuleta
62-050 Mosina, Krosinko ul. Wiejska 6
2. Okregowa Rada Izby
3. Główny Inspektor Nadzoru
Budowlanego
4. a/a

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

WKP-H3Q-48C-WJ4 *

Pan Witold Szulc o numerze ewidencyjnym WKP/IE/7059/02
adres zamieszkania ul. Gen.T.Kutrzeby 5 D/4, 62-300 Września
jest członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2020-01-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2019-01-04 roku przez:

Jerzy Stroński, Przewodniczący Rady Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

URZĄD WOJEWÓDZKI

Urząd wojewódzki
ul. Wolności 554
Poznań, telefon 60-968

Poznań, dnia 29.11.1983 r.

Inicjały

Nr 383/83/PW

DECYZJA O SWIADCZENIU PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO
do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

Na podstawie § 4 ust. 2, § 7 i § 13 ust. 1 pkt 4 lit. d

rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r.
w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. Nr 8, poz. 43) stwierdza się, że:

Obywatel (ka) Witold SZULC

inżynier elektryk

urodzony(a) dnia 26 lutego 1948 r. w Bydgoszczy

posiada przygotowanie zawodowe uprawniające do wykonywania samodzielnej funkcji

projektanta

w specjalności instalacyjno - inżynierskiej

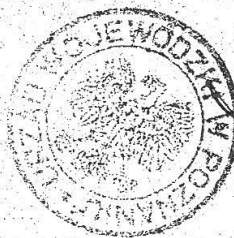
w zakresie instalacji elektrycznych

MA-BUA/11
CWD MA-BUA-11 kpm. 1507-Kw-W-75 WDA kpm. 312-KI 11 020 jefm. 313

MA-BUA-11/83-0-00

Obywatel Witold Szule upoważniony jest do :

- 1/ sporządzania projektów instalacji elektrycznych,
- 2/ w budownictwie osób fizycznych – do kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów instalacji oraz oceniania i badania stanu technicznego instalacji elektrycznych. -----

mgr inż. *Wojciech Kozłowski*
P.O. 2-ca Głównego Architekta Wąswodztwa

10. RYSUNKI

- 1) Kopia nieaktualizowanej mapy zasadniczej z lokalizacją kościoła
- 2) Rys. nr 1 – schemat więźby dachowej
- 3) Rys. nr 2 – schematyczny rzut dachu
- 4) Rys. nr 3 – przekrój podłużny
- 5) Rys. nr 4 – elewacja północno-wschodnia
- 6) Rys. nr 5 – elewacja południowo-wschodnia
- 7) Rys. nr 6 – elewacja południowo-zachodnia
- 8) Rys. nr 7 – elewacja północno-zachodnia
- 9) Rys. nr 8 – przykłady wzmocnień konstrukcji
- 10) Rys. nr 9 – instalacja odgromowa